

Věc C-293/23

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

10. května 2023

Předkládající soud:

Bundesgerichtshof (Německo)

Datum předkládacího rozhodnutí:

13. prosince 2022

Navrhovatelka v řízení o kasačním opravném prostředku:

ENGIE Deutschland GmbH

Odpůrce v řízení o kasačním opravném prostředku:

Landesregulierungsbehörde beim Sächsischen Staatsministerium für
Wirtschaft, Arbeit und Verkehr

BUNDESGERICHTSHOF (SPOLKOVÝ SOUDNÍ DVŮR, Německo)

USNESENÍ

[*omissis*]

Vyhlášeno dne:
13. prosince 2022

[*omissis*]

ve správní věci týkající se právních předpisů o hospodaření s energií

ENGIE Deutschland GmbH, [*omissis*] Essen,

navrhovatelky a
navrhovatelky v řízení o kasačním
opravném prostředku,

[*omissis*]

[*omissis*]

proti

Landesregulierungsbehörde beim Sächsischen Staatsministerium für Wirtschaft, Arbeit und Verkehr (zemský regulační orgán při ministerstvu spolkové země Sasko pro hospodářství, práci a dopravu, Německo), [omissis] Drážďany,

odpůrci v řízení o kasačním opravném prostředku,

Další účastnice řízení:

1. Zwickauer Energieversorgung GmbH, [omissis] Zwickau,

odpůrkyni,

[omissis]

[omissis]

2. Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (Spolková agentura pro elektrické, plynové, telekomunikační, poštovní a železniční sítě, Německo, dále jen „Spolková agentura pro sítě“), [omissis] Bonn

Senát Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr) pro hospodářskou soutěž (Kartellsenat) na základě ústního jednání konaného dne 11. října 2022 [omissis]

rozhodl takto:

I. Řízení se přerušuje.

II. Soudnímu dvoru Evropské unie se za účelem výkladu čl. 2 bodů 28 a 29 a článku 30 a následujících Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/944 ze dne 5. června 2019 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o změně směrnice 2012/27/EU předkládá následující předběžná otázka:

Brání čl. 2 body 28 a 29 a článek 30 a následující směrnice 2019/944 takovému ustanovení, jako je § 3 bod 24a ve spojení s bodem 16 [Gesetz über die Elektrizitäts- und Gasversorgung (zákon o zásobování elektřinou a plynem)], podle kterého se na provozovatele energetického zařízení pro dodávku energie nevztahují žádné povinnosti provozovatele distribuční soustavy, pokud namísto dosavadní distribuční soustavy vybuduje a provozuje energetické zařízení s cílem dodávat elektřinu vyrobenou v kogeneračním zařízení do několika bloků obytných domů s nejvýše 200 pronajatými bytovými jednotkami a s ročním množstvím přenesené energie o objemu nejvýše 1 000 MWh, přičemž náklady na vybudování a provoz energetického zařízení nesou koneční spotřebitelé (nájemci) jako součást

základní měsíční úhrady, kterou je jednotně třeba platit za dodané teplo, a provozovatel vyrobenou elektřinu prodává nájemcům?

Odůvodnění:

- 1 I. Navrhovatelka je energetický podnik. Na řadě míst provozuje mimo jiné zařízení pro kombinovanou výrobu elektřiny a tepla, lokální tepelné sítě a energetická zařízení pro dodávku energie, jejichž prostřednictvím dodává teplo a elektřinu konečným spotřebitelům, přičemž v roce 2019 dosáhla obratu překračujícího 1 miliardu eur. Odpůrkyně (dále jen „provozovatelka distribuční soustavy“) provozuje distribuční soustavu elektřiny ve Zwickau. Účastnice řízení vedou spor o to, zda je odpůrkyně povinna připojit ke své soustavě dvě energetická zařízení navrhovatelky jakožto zákaznická zařízení (*Kundenanlagen*) podle § 3 bodu 24a [Gesetz über die Elektrizitäts- und Gasversorgung (zákon o zásobování elektrickou energií a plynem), zkráceně *Energiewirtschaftsgesetz* (zákon o hospodaření s energií), dále jen „EnWG].
- 2 Navrhovatelka na základě smlouvy o dodávce tepla uzavřené s vlastníkem nemovitostí, stavebním bytovým družstvem Zwickau Wohnungsbaugenossenschaft eG (dále jen „bytové družstvo“), dodávala prostřednictvím energetické centrály a k ní připojené lokální tepelné sítě teplo a teplou vodu do čtyř bloků obytných domů s 96 bytovými jednotkami, které se nacházejí na ploše o rozloze 9 000 m² (dále jen „zóna 1“), jakož i šest bloků obytných domů se 160 bytovými jednotkami, které se nacházejí na ploše o rozloze 25 500 m² (dále jen „zóna 2“). Zóny 1 a 2 spolu sousedí, [jejich] lokální tepelné sítě však nejsou vzájemně propojeny. Bloky obytných domů nacházející se v obou zónách byly všechny připojeny k distribuční soustavě provozovatelky distribuční soustavy.
- 3 Navrhovatelka v roce 2018 plánovala vybudovat a provozovat dvě kogenerační zařízení o elektrickém výkonu 20 kW (zóna 1) a 40 kW (zóna 2) se dvěma galvanicky oddělenými elektrickými rozvodnými systémy [*omissis*], ke kterým měli být nově připojeni koneční uživatelé (nájemci). Elektřinu vyrobenou v kogeneračních zařízeních vedle tepla a teplé vody hodlala prodávat nájemcům bydlicím v uvedených blocích obytných domů, přičemž v zóně 1 je podle odhadu třeba vycházet z ročního množství přenesené elektřiny o objemu 288 MWh a v zóně 2 o objemu 480 MWh. Nahlásila proto odpůrkyni připojení k síti pro dvě oddělená zákaznická zařízení s hlavními přípojkami elektřiny v zónách 1 a 2 a požádala o připojení k její soustavě, jakož i o zřízení měřicích míst vyžadovaných podle § 20 odst. 1d EnWG. Odpůrkyně uvedené žádosti zamítla, protože se podle ní nejedná o zákaznická zařízení.
- 4 Návrhy, které navrhovatelka podala u odpůrce v řízení o kasačním opravném prostředku jakožto zemského regulačního orgánu (dále jen „zemský regulační orgán“) a kterými se domáhala, aby toto jednání bylo přezkoumáno a aby byla odpůrkyni uložena povinnost připojit daná zařízení k její soustavě jako zákaznická zařízení a umožnit rozúčtování podle § 20 odst. 1d EnWG, zemský regulační

orgán zamítl. V průběhu řízení o opravném prostředku vedeném před Oberlandesgericht (vrchní zemský soud, Německo) navrhovatelka a bytové družstvo dne 21., resp. 27. dubna 2020 uzavřely novou smlouvu o dodávce tepla. Podle této smlouvy se předpokládalo, že obě kogenerační zařízení budou vybudována do prosince 2020.

- 5 II. Pro rozhodnutí o kasačním opravném prostředku jsou relevantní ustanovení německého zákona o hospodaření s energií (EnWG), která znějí takto:

§ 3 EnWG

Pro účely tohoto zákona se rozumí:

3. provozovateli distribuční soustavy elektřiny

fyzické nebo právnické osoby či právně nesamostatné organizační jednotky energetických podniků, které plní úkoly v oblasti distribuce elektřiny a odpovídají za provoz, údržbu a v případě potřeby budování distribuční soustavy v dané oblasti a případně vybudování jejího propojení s jinými soustavami,

15. energetickými zařízeními

zařízení pro výrobu, ukládání, přenos nebo dodávku energie, pokud neslouží pouze k přenosu signálů, a to včetně distribučních zařízení konečných spotřebitelů [...]

16. soustavou zásobování energií

soustavy zásobování elektřinou a soustavy zásobování plynem na jedné nebo několika napěťových či tlakových hladinách s výjimkou zákaznických zařízení ve smyslu bodů 24a [...],

18. energetickými podniky

fyzické nebo právnické osoby, které dodávají energii jiným osobám, provozují soustavu zásobování energií nebo mají právo nakládat se soustavou zásobování energií jako vlastníci; na základě provozování zákaznického zařízení nebo zákaznického zařízení pro samozásobení podniku se provozovatel nestává energetickým podnikem,

- 24a. zákaznickými zařízeními

energetická zařízení pro dodávku energie,

- a) která se nacházejí v prostorově ucelené oblasti,
b) jsou napojena na soustavu zásobování energií nebo výrobní zařízení,

c) jsou irelevantní pro zajištění účinné a nenarušené hospodářské soutěže v oblasti zásobování elektřinou a plynem a

b) jsou na nediskriminačním základě a bezplatně dostupná každému za účelem zásobování připojených konečných spotřebitelů prostřednictvím přenosu, a to bez ohledu na zvoleného dodavatele energie,

§20 odst. 1d EnWG [...]

Provozovatel soustavy zásobování energií, ke které je připojeno zákaznické zařízení [...], je povinen zřídit měřicí místo sloužící k evidenci množství energie odebrané a dodané zákaznickým zařízením do soustavy obecného zásobování (sdružený měřič), jakož i veškerá měřicí místa, která jsou nezbytná pro zajištění přístupu podružných měřičů v rámci zákaznického zařízení do soustavy formou přenosu (podružné měřiče relevantní pro stanovení bilance). V případě zásobování konečných spotřebitelů ze strany třetích osob se v nezbytném rozsahu započítávají hodnoty naměřené podružnými měřiči. [...]

- 6 III. Úspěch kasačního opravného prostředku závisí na odpovědi na předběžnou otázku. Před vydáním rozhodnutí je proto třeba přerušit řízení a na základě čl. 267 prvního pododstavce 1 písm. b) a třetího pododstavce SFEU předložit Soudnímu dvoru Evropské unie žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.
- 7 1. Soud rozhodující o opravném prostředku dospěl k závěru, že se nejedná o zákaznická zařízení, protože zařízení 1 a 2 nejsou ve smyslu § 3 bodu 24a písm. c) EnWG irelevantní pro zajištění účinné a nenarušené hospodářské soutěže v oblasti zásobování elektřinou a plynem. Smlouva o dodávce tepla jakožto společný rámec slučuje zóny 1 a 2 do společného komplexu s 10 bloky bytových domů o rozloze téměř 30 000 m² a s více než 300 připojenými bytovými jednotkami, přičemž navrhovatelka ve vztahu nájemcům vystupuje jako provozovatelka zařízení 1 a 2 a současně jako dodavatel elektřiny.
- 8 2. Kasační opravný prostředek směřující proti tomuto rozhodnutí bude úspěšný, pokud je třeba zařízení 1 a 2 kvalifikovat jako zákaznická zařízení podle § 3 bodu 24a EnWG. Předkládající senát na základě zjištěného skutkového stavu dospěl k názoru, že tomu tak je.
- 9 a) Podmínky stanovené ustanoveními § 3 bodu 24a písm. a) a b) EnWG jsou splněny. Zařízení 1 a 2 se nacházejí v prostorově ucelené oblasti [viz usnesení Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr, Německo, dále jen „BGH“) ze dne 12. listopadu 2019, Netze BW, EnVR 66/18, WM 2020, s. 901, bod 22] a jsou propojena se soustavou zásobování energií a výrobním zařízením. Ustanovení § 3 bodu 24a písm. b) EnWG navzdory své formulaci („nebo“) nevyžaduje, aby existovalo napojení pouze na soustavu zásobování energií, nebo pouze na výrobní zařízení. Dané ustanovení pouze vyjadřuje, že postačuje napojení na výrobní zařízení, které není napojeno na žádnou soustavu zásobování energií („ostrovní řešení“) [viz návrh Gesetz zur Neuregelung energiewirtschaftsrechtlicher

Vorschriften (zákon, kterým se mění právní předpisy o hospodaření s energií) ze dne 6. června 2011, BT-Drucks. 17/6072, s. 51].

- 10 b) Daná zařízení jsou rovněž v souladu s § 3 bodem 24a písm. d) EnWG na nediskriminačním základě a bezplatně dostupná každému za účelem zásobování připojených konečných spotřebitelů prostřednictvím přenosu, a to bez ohledu na zvoleného dodavatele energie.
- 11 aa) Úhrady za užívání zákaznického zařízení stanovené v závislosti na spotřebě jsou bezplatnosti na překážku. Týká se to jakékoli formy úhrady stanovené podle množství přenesené energie [rozhodnutí (Oberlandesgericht) Frankfurt (vrchní zemský soud ve Frankfurtu, Německo), EnWZ 2018, s. 182, bod 40 [omissis] (odkazy na literaturu)]. Zákon se tak zaměřuje na to, aby se od regulace – která je v případě přirozených monopolů nezbytná, i pokud jde o způsob stanovení ceny – u zákaznických zařízení upustilo pouze tehdy, pokud *a priori* nehrozí nebezpečí, že náklady na zákaznické zařízení budou vybírány v závislosti na jeho užívání. Toto nebezpečí hrozí i v případě, že provozovatel zákaznického zařízení sám vystupuje jako dodavatel energie (usnesení BGH ze dne 25. ledna 2022, EnVR 20/18, ZNER 2022, s. 258, bod 20 a citovaná judikatura).
- 12 bb) Navrhovatelka úhrady stanovené v závislosti na spotřebě nevybírání. Za všechna plnění, která mají být poskytována podle smlouvy o dodávce tepla, včetně všech nákladů, které nejsou závislé na spotřebě, jako jsou mimo jiné náklady na vybudování a provoz kogeneračních zařízení a energetických zařízení od předávacího místa veřejné distribuční soustavy až do předání [energie] nájemcům a zajištění procesu výměny dat mimo jiné s provozovatelem distribuční soustavy na základě smlouvy o dodávce tepla (§ 2 bod 1, § 5 a příloha 7 – Elektřina vyrobená nájemci) dostává jednotnou základní měsíční úhradu, která je nezávislá na spotřebě. Bytové družstvo uvedenou základní úhradu rozúčtovává mezi konečné spotřebitele podle obytné plochy.
- 13 cc) Na tomto skutkovém základě nemusí navrhovatelka tvrdit ani prokázat, že v ceně elektřiny, kterou nabízí konečným spotřebitelům, není zahrnut poplatek za užívání daného zařízení. Smysl a účel kritéria bezplatnosti jsou naplněny. Cíl dané právní úpravy již podle [jejího] jednoznačného znění spočívá (pouze) v zajištění toho, aby zásobování konečných spotřebitelů probíhalo bezplatně a na nediskriminačním základě. Tak tomu je. Všem dodavatelům elektřiny včetně navrhovatelky se dostává stejného zacházení, protože zařízení užívají bezplatně. Všichni koneční spotřebitelé připojení k daným energetickým zařízením jsou povinni nést náklady stejnou měrou a bez ohledu na dodavatele elektřiny, kterého si zvolili, a výši své spotřeby elektřiny. V této souvislosti nic nenasvědčuje tomu, že jsou poplatky za užívání stanovené v závislosti na užívání soustavy natolik vysoké, že jsou prohibitivní. Otázku, zda je podle pravidel, která v Německu platí pro rozúčtování provozních nákladů, dané rozúčtování nákladů na vybudování a provoz zařízení mezi nájemce přípustné, lze ponechat stranou [omissis]. Z hlediska bezplatnosti podle § 3 bodu 24a EnWG to není relevantní. Případná nepřipustnost z hlediska předpisů o provozních nákladech, kterou by koneční

spotřebitelé a nájemci museli namítnout ve vztahu k bytovému družstvu, by podle výše uvedených zásad každopádně nemohla vést k nesplnění kritéria bezplatnosti stanoveného § 3 bodu 24a písm. d) EnWG.

- 14 c) Zařízení 1 a 2 jsou v souladu s § 3 bodem 24a EnWG rovněž irelevantní pro zajištění účinné a nenarušené hospodářské soutěže v oblasti zásobování elektřinou a plynem.
- 15 aa) Energetické zařízení je pro hospodářskou soutěž irelevantní, pokud ani z technického či ekonomického hlediska, ani z hlediska právních předpisů o zásobování energií nedosahuje takového rozsahu, aby mohlo mít vliv na hospodářskou soutěž v oblasti zásobování energií a postavení provozovatele soustavy určené právní úpravou. V této souvislosti je rozhodující velikost zařízení (usnesení BGH ze dne 12. listopadu 2019, Gewoba, EnVR 65/18, WM 2020, s. 897, bod 31 a násl.). O zákaznické zařízení se zpravidla již nejedná, pokud je [k němu] připojeno několik stovek koncových spotřebitelů, je zásobována plocha o rozloze, která je výrazně větší než 10 000 m², je [k němu] připojeno několik budov a odhaduje se, že roční množství přenesené energie výrazně přesáhne 1 000 MWh. Pokud naopak velikost energetického zařízení v několika z těchto bodů nedosahuje výše uvedených hodnot, jedná se zpravidla o zákaznické zařízení. Soudce zabývající se skutkovými okolnostmi však v této souvislosti musí i v tomto případě rozhodnout, zda již zařízení navzdory tomu na základě celkového posouzení, zejména s přihlédnutím k dalším okolnostem, nelze z hlediska hospodářské soutěže považovat za irelevantní (výše uvedené usnesení BGH ve věci Gewoba, bod 32).
- 16 bb) Podle těchto zásad jsou zařízení 1 a 2 pro hospodářskou soutěž irelevantní. Zařízení 1 nedosahuje uvedených hodnot, pokud jde o tři, a zařízení 2, pokud jde o dva z uvedených bodů.
- 17 (1) Soud rozhodující o opravném prostředku při celkovém posouzení nesprávně posuzoval obě zařízení společně. Vzhledem k tomu, že jsou galvanicky oddělena, jedná se o dvě různá zařízení, pro každé z nich musí být splnění podmínek stanovených § 3 bodem 24a EnWG posuzováno odděleně. Důvodová zpráva k zákonu, podle níž je například třeba zohlednit existenci většího počtu dalších připojených zákaznických zařízení (BT-Drucks. 17/6072, s. 51; viz výše uvedené usnesení BGH ve věci Gewoba, bod 28), se vztahuje pouze na další zákaznická zařízení připojená k dotčenému energetickému zařízení [a nikoli na další zákaznická zařízení připojená k předřazené distribuční soustavě (odkazy na literaturu) [omissis]].
- 18 (2) Provede-li se celkové posouzení, které je vyžadováno v souvislosti s kritériem hospodářské soutěže, pouze s ohledem na příslušnou posuzovanou soustavu, vede k závěru, že zařízení 1 a 2 jsou z hlediska hospodářské soutěže irelevantní. Je pravda, že předkládající senát dosud nerozhodoval o tom, zda lze zpravidla za zákaznické zařízení považovat zařízení, které – jako v tomto případě zařízení 2 – uvedených hodnot nedosahuje [pouze] ve dvou bodech. Na tuto otázku je však

třeba odpovědět kladně. V takovém případě se zpravidla nejedná o velikost, která je pro hospodářskou soutěž významná [*omissis*]. Vzhledem k malému počtu konečných spotřebitelů připojených k jednotlivým zařízením nelze ani s přihlédnutím k okolnosti, že navrhovatelka ve vztahu ke konečným spotřebitelům vystupuje jako provozovatelka zákaznického zařízení a současně jako dodavatel elektřiny, očekávat žádné dopady na soutěžní situaci odpůrkyně a hospodářskou soutěž v oblasti zásobování energií, jejichž závažnost je vyšší než irelevantní.

- 19 3. Ustanovení § 3 bodu 24a EnWG vykládané výše uvedeným způsobem, ze kterého musí předkládající senát vycházet s ohledem na znění, smysl a účel, jakož i legislativní historii daného ustanovení a který podle svého vyjádření předneseného při ústním jednání považuje za správný i Spolková agentura pro síť jakožto vnitrostátní regulační orgán, však není slučitelný s čl. 2 body 28 a 29, jakož i s článkem 30 a násl. směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/944 ze dne 5. června 2019 (dále jen „směrnice 2019/94“), pokud jsou zařízení 1 a 2 součástí distribuční soustavy ve smyslu čl. 2 bodů 28 a 29 směrnice 2019/944. Podle § 3 bodu 16 EnWG totiž zákaznická zařízení nejsou součástí soustavy zásobování energií. Jejich provozovatelé nejsou provozovateli distribuční soustavy ve smyslu § 3 bodu 3 EnWG, a proto nepodléhají regulaci podle § 11 a násl. EnWG. V místě připojení zákaznického zařízení k soustavě zásobování energií končí regulovaná soustava a začíná neregulované zákaznické zařízení (viz BT-Drucks. 17/6072, s. 51). Soudní dvůr Evropské unie se pojmem „distribuční soustava“ doposud nezabýval v souvislosti s otázkou, zda zahrnuje i zákaznická zařízení ve smyslu § 3 bodu 24a EnWG. Ani to není nesporné.
- 20 a) Podle čl. 2 bodu 28 [směrnice 2019/944] se distribucí rozumí přenos elektřiny distribuční soustavou vysokého, středního a nízkého napětí za účelem jejich dodávek zákazníkům, který však nezahrnuje dodávky samotné. Dodávkou se rozumí prodej, včetně dalšího prodeje, elektřiny zákazníkům (čl. 2 bod 12 směrnice 2019/944). V této souvislosti nemají být určité přenosové nebo distribuční soustavy vyloučeny z rozsahu působnosti směrnice z důvodu jejich velikosti nebo spotřeby elektřiny (rozsudek Soudního dvora ze dne 22. května 2008, citiworks AG a další, C-439/06, EuZW 2008, s. 406, bod 49, týkající se směrnice 2003/54/ES). Jaké struktury tvoří distribuční soustavy a podle jakých kritérií je to třeba určit, není jasné. Zdá se, že je nepochybné, že distribuční soustavy bez ohledu na svou velikost nepředstavují zařízení pro rozvod energie po domě provozovaná pronajímatelem ve vnitřních prostorách budovy [odkazy na literaturu] [*omissis*]. To se vztahuje i na energetické zařízení pro dodávku energie ve vlastnictví bytových družstev, jehož prostřednictvím je zásobováno dvacet rodinných domů na pozemku v právním smyslu (viz usnesení BGH ve věci Netze BW, WM 2020, s. 901, bod 22). S ohledem na velikost zařízení 1 a 2, která je třeba posoudit v projednávané věci, a okolnost, že navrhovatelka ve vztahu k nájemcům vystupuje jako vlastník a provozovatel daných zařízení i jako dodavatel elektřiny [odkazy na literaturu] [*omissis*], však nelze bez pochybností mít za to, že daná zařízení nejsou součástí distribuční soustavy ve smyslu čl. 2 bodu 28 a 29 a článku 30 a násl. směrnice 2019/944.

- 21 b) Připojením zařízení 1 a 2 k distribuční síti jako zákaznických zařízení jsou dotčeny cíle uvedené v čl. 1 odst. 1 a 2 směrnice 2019/944, jimiž jsou vytvoření integrovaných, konkurenčních, flexibilních, spravedlivých a transparentních trhů s elektřinou a zajištění dostupných, transparentních cen energie a nákladů pro spotřebitele, vysoké míry bezpečnosti dodávek a plynulého přechodu k udržitelnému nízkouhlíkovému energetickému systému. Je sice pravda, že to je irelevantní, pokud jde o konkrétní zařízení, které je, jak bylo uvedeno výše, vždy třeba posuzovat pouze samo o sobě. Avšak čím více energetických zařízení pro dodávku energie srovnatelné povahy a velikosti je k distribuční soustavě připojeno jako zákaznická zařízení, tím závažnější jsou možné – zčásti nepříznivé a – jak správně upozorňuje navrhovatelka – zčásti příznivé dopady na uvedené cíle.
- 22 aa) Je pravda, že energetická zařízení pro dodávku energie napojená na decentralizovaná výrobní zařízení, jako jsou zařízení 1 a 2, mohou usnadnit přechod k udržitelnému nízkouhlíkovému energetickému systému [odkaz na literaturu] [omissis]. Připojení velkého množství obdobných zákaznických zařízení k distribuční soustavě však obecně činní provoz soustavy dražší a méně efektivní. Celkové náklady na soustavu nese stále méně konečných spotřebitelů. Za elektřinu, která je vyrobena v decentralizovaném výrobním zařízení a spotřebována zákaznickém zařízení, které je k němu připojeno, se totiž neplatí síťové poplatky podle § 20 a násl. EnWG, zatímco provozovatel distribuční soustavy i přesto musí udržovat dostatečnou kapacitu sítě pro zachování dodávek v případě výpadku decentralizovaných výrobních zařízení [viz usnesení BGH, ze dne 28. června 2005, KVR 27/04, BGHZ 163, s. 296 (databáze juris, bod 48); (odkazy na literaturu) [omissis]]. Proto i s ohledem na čl. 15 odst. 2 písm. e) a čl. 16 odst. 1 písm. e) směrnice 2019/244, podle kterých musí být zajištěno, aby (dokonce i) aktivní zákazníci a občanská energetická společenství odpovídajícím a vyváženým způsobem přispívali ke sdílení celkových nákladů na systém, vznikají pochybnosti o tom, zda lze zařízení 1 a 2 vyjmout z distribuční soustavy.
- 23 bb) Skutečnost, že náklady na vybudování, provoz a údržbu zařízení 1 a 2 na základě smlouvy o dodávce tepla nese bytové družstvo (a v konečném důsledku koneční spotřebitelé a nájemci), vede k narušení hospodářské soutěže ve vztahu mezi navrhovatelkou a ostatními dodavateli elektřiny. Navrhovatelka nemusí ani nést náklady na energetická zařízení pro dodávku energie, ani nemusí platit síťové poplatky [omissis]. Čím více zařízení srovnatelné povahy a velikosti navrhovatelka provozuje, tím větší dopady na hospodářskou soutěž tedy lze očekávat.
- cc) Mimoto existuje systémový střet zájmů i ve vztahu ke konečným spotřebitelům, protože navrhovatelka vůči nim vystupuje jako vlastník a provozovatel zákaznického zařízení i jako dodavatel elektřiny. Jako dodavatel elektřiny má navrhovatelka zájem na prosazení co nejvyšších cen elektřiny. V případě, že by úhrady, které vybírá za vybudování, provoz a údržbu zařízení 1 a 2, vykazovala transparentním způsobem, byl by tento zájem dotčen. Logickým důsledkem je, že se v daném případě v ujednáních obsažených ve smlouvě

o dodávce tepla, zvláště neuvádí poplatek za užívání. Nájemci proto nemohou zjistit poplatky, které musí celkově platit za spotřebovanou elektřinu.

Soud, který o věci rozhodoval v předchozím stupni:

[Oberlandesgericht] Dresden (vrchní zemský soud v Drážďanech, Německo),
rozhodnutí ze dne 16. září 2020, sp. zn. Kart 9/19

PRACOVNÍ DOKUMENT